

Anton Schotpoort

De bedrijfsopzet van de blonde d'Aquitainefokkerij is nog jong. Door te vertrouwen op zijn gevoel zit Anton Schotpoort de Nederlandse toppers dicht op de hielen.

Bedrijfsactiviteit:	hobbyfokkerij en logistiek plannen
Ras:	blonde d'Aquitaine
Aantal stuks:	25
Aantal kalvingen:	15

Jan Anton Schotpoort: J.A.S. De Franse vertaling van zijn initialen levert *manteau* op. 'De Manteau' werd dan ook de naam van zijn kleinschalige blonde d'Aquitainefokkerij. Op de fleece truien van het huis staat de naam en een mooie blonde geborduurd. 'Je moet ook een beetje aan de merchandising denken', legt Anton (Anton is de roepnaam van Schotpoort) uit.

Tijdens de laatste nationale keuring in Mariënheem plaatste de fokker uit het Gelderse Eerbeek zich in de kijker door beslag te leggen op de reservetitel bij de jonge vaarzen met de zelfgefokte Adamdochter Diva de Manteau.

Lyrische paring

Beroepshalve werkt Anton (38), die zelf niet uit een fokkersmilieu komt, als logistiek planner. Naast het gezin met drie kleine spruiten is blondes fokken sinds 1993 zijn passie. Met moeizaam vergaard spaargeld kocht hij op zijn tweeëntwintigste het eerste blondkalfje. 'De dierenarts is er wel twintig keer bij moeten komen. Uiteindelijk heb ik het beestje moeten laten inslapen. Dat was dus geen beste start.'

Beter verging het Anton nadien met de aankoop van enkele kalfjes. In 1995 kocht hij zijn eerste drachtige stamboek-koe bij Harry Slaghekke uit Enter. 'Harry heeft mij enthousiast gemaakt voor het ras en gemotiveerd om door te zetten,' verhaalt Schotpoort.

Het gezin Schotpoort woont in een nieuwbouwwijk. Wat aanvankelijk amateuristisch was opgezet, kon Anton in

Anton Schotpoort gaat in zijn fokkerij in de eerste plaats af op gevoel, pas dan op de cijfertjes

Voortborduren op goed gevoel

In 2008 behaalde het bedrijf 'De Manteau' een eerste grote overwinning in het keuringscircuit. Eigenaar Anton Schotpoort is nog steeds wildenthousiast over de combinatie Mars x Irma. Uit deze paring vertoef momenteel een stier op het ki-station.

tekst **Guy Nantier**

2001 professioneler aanpakken. Vijfhonderd meter verderop kwam in pacht een stalling met vijftig ligboxen vrij, met zes hectare weiland. De veestapel werd uitgebreid met koeien van de blondfokkers Gerben Jouwsma en Jan Weenk. 'De ultieme droom was echter

een topkoe te kunnen kopen en te paren met een superstier', vertelt Anton verder. 'Die droom heb ik in 2004 waar kunnen maken met de aankoop van de tienjarige Irma (v. Saseau) bij de familie Verstappen uit het Limburgse Grubbenvorst. Irma had prachtig beenwerk, niet

Diva de Manteau (Adam x Fallou), reservekampioene 2008

onbelangrijk in een ligboxenstal, en een heel goed karakter. De 90 puntenkoe was op de nationale keuring in 2002 nog reservekampioene geweest. Ik besloot haar te kopen en te spoelen. Dat leverde meteen twintig embryo's op.' De superstier werd de Franse stier Mars (v. Idole), eigendom van Dick Reussink uit Toldijk. Mars, goed voor 91 punten exterieur, was volgens Anton de ideale partner voor Irma. 'Reussink was niet overtuigd. Ik was echter lyrisch over deze combinatie', legt Anton uit, 'Irma was niet te groot, Mars wel. Irma was uitermate fijn, Mars iets minder. Beide dieren hadden een goed rastype en fantastische kruisen. Bovendien was Mars een exclusiviteit. In Nederland waren er geen rietjes van geproduceerd maar Reussink had nog enkele spermarietjes vanuit Frankrijk.'

De embryo's werden met de eigenaar van de stier gedeeld. Van zijn deel verkocht Schotpoort enkele embryo's om de kosten van de spoeling te dekken. 'Uiteindelijk had ik vier drachten waaruit na wat tegenslag slechts twee vaarskalveren zijn overgebleven: Bibi en Cici. Bibi werd vorig jaar als tweejarige vaars ingeschreven met 85 punten en behaalde 1b te Mariënheem achter de latere kampioene. Cici komt dit jaar voor keuring aan de beurt. Ik schat haar een slag beter in dan haar volle zus.' 'Bij Reussink leverden de embryo's onder andere de KI Samenstier Roodheuvel Bounty op en twee vaarzen werden ingeschreven met 88 punten', weet Anton nog te vermelden. 'Fokken is gokken zegt men wel eens. Maar voor mij geldt dat fokken een kwestie van gevoel is. Je moet een goed gevoel hebben bij een bepaalde combinatie.'

Focus op mineralen

Het koppel dieren bestaat via aankoop en natuurlijke aanwas nu uit vijftien moederdieren, vijf tot zeven stuks jongvee en een dekstier. In het verleden werkte Anton hoofdzakelijk met ki-stieren, voornamelijk met stieren uit het Midatestfokprogramma. Nu vertrouwt hij de aanwas toe aan een dekstier vanwege de gezinssituatie en de drukke buitenbaan. 'BAC Casanova, een 86 punten Neuvillezoon uit de centrale opfok van het stamboek,' verduidelijkt de fokker, 'met ideale benen voor een ligboxenstal. Vader Neuville is een aantrekkelijke verwerker van 89 punten en prima fokkend, denk maar aan zijn zoon Taolenn of kleinzoon Ultra. Ik ben eerlijk gezegd teleurgesteld door de Midateststieren. Orion of Fallou bijvoorbeeld mogen dan

BAC Casanova neemt momenteel de dekdiensdienst waar op 'De Manteau'

wel vaste waarden zijn, de nafok van de gemiddelde Midateststier is uiteindelijk veel minder dan de cijfers doen vermoeden.' Karakter en beenwerk komen in het fokdoel van Schotpoort op de eerste plaats. Vervolgens bespiering en brede kruisen. Kleur is geen criterium. De eerste kalfjes van Casanova zijn geboren. 'Uit drie pinken die stuk voor stuk vlot hebben gekalfd. Dat is al een goed begin.' Ambitie om te groeien in aantal heeft de veehouder niet, wel om stiertjes te fokken voor het BAC-project van het stamboek én, natuurlijk, een kampioene voort te brengen. 'Dat laatste is het ultieme doel.' De fokker houdt zijn dieren graag schraal vanwege het geboortegemak.

'Met mais vervetten de dieren te makkelijk. Weidegras in de zomer, kuilgras en mineralen in de winter voor de koeien. Alleen het zogend jongvee tot één jaar krijgt stierenbrok naast grof hooi', vertelt Schotpoort, die op de keuring in 2004 desondanks het snelst groeiende kalf met 1850 gram per dag wist neer te zetten. 'Mineralen zijn heel belangrijk bij blondes. Jaarlijks bemonsteren we het weiland en stemmen we de gift op het analysesresultaat af.'

'De fokkerij draait quite,' getuigt Schotpoort tot slot, 'al moet ik af en toe wel een dier verkopen om de eindjes aan elkaar te kunnen knopen. Zonder subsidies moet je immers creatief zijn met de financiering.'